

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת- story מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

ערכין-שום היתומים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל לא לאשתו ובניו וכו'.												כד.
מ"ט?												כד.
הוא מערכך, ולא אשתו ובניו מערכך.												כד.
אם היה איכר - נותן לו צמדו וכו'	רבי אליעזר:											כד.
ורבנן?												כד.
הנהו לאו כלי אומנות נינהו אלא נכסים נינהו.												כד.
היה לו מין אחד וכו'.												כד.
פשיטא, כי היכי דסגי ליה עד השתא, השתא נמי סגי ליה												כד.
מהו דתימא: עד האידנא דהוה ליה לאושולי הוה מושלי ליה, השתא דליכא דמשיל ליה לא, קמ"ל.												כד.
המקדיש את נכסיו - מעלין לו תפילין.												כד.
ההוא גברא דזבנינהו לנכסיה, אתא לקמיה דרב יימר												כד.
סליקו ליה תפיליו.	אמר להו: [רב יימר]											כד.
מאי קמ"ל? מתני' היא: המקדיש נכסיו - מעלין לו תפילין												כד.
מהו דתימא: התם הוא דסבר מצוה קא עבידנא, אבל לענין זבונא, מצוה דגופיה לא זבין איניש, קמ"ל.												כד.
אחד המקדיש נכסיו ואחד המעריך עצמו, אין לו בכסות אשתו ולא בכסות בניו, ולא בצבע שצבע לשמן, ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן.												כד.
אע"פ שאמרו: עבדים נמכרין בכסותן לשבחה, שאם תלקח לו כסות בשלשים דינר משובח מנה, וכן פרה אם ממתינין אותה לאיטלים משובחת היא, וכן מרגלית אם מעלין אותה לכרך משובחת היא, אין להקדש אלא מקומה ושעתה.												כד.
(ויקרא כ"ז) ונתן את הערכך ביום ההוא - שלא ישהה מרגלית לקלים	ת"ר:											כד.
קודש לה' - סתם ההקדישות לבדק הבית.												כד.
הדרן עלך שום היתומים												כד.

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ערכין-אין מקדישין		מאן דאמר									
מ	כד.	מימרא									
	כד.	אין מקדישין לפני היובל פחות משתי שנים, ולא גואלין אחר היובל פחות משנה אחת.									■
	כד.	אין מחשבין חדשים להקדש, אבל הקדש מחשב חדשים.									■
ג	כד.	מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל, ובשנת היובל עצמה לא יקדיש, ואם הקדיש - אינה קדושה		ורמינהו:						■	ז
	כד.	אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים, וכיון דאין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים, יהא אדם חס על נכסיו ואל יקדיש פחות משתי שנים.		רב ושמואל דאמרי תרוייהו:						!	◇
	כד.	המקדיש שדהו בשנת היובל עצמה - רב אמר: קדושה ונותן חמשים		איתמר: [רב]						◆	■
	כד.	אינה קדושה כל עיקר.		שמואל:						◆	■
	כד.	בשלמא לענין מכירה דפליג שמואל עליה דרב, איכא למימר קל וחומר: ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו, שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר, אלא הכא מי איכא למימר ק"ו?		מתקיף לה רב יוסף:						ז	
	כד.	הגיע יובל ולא נגאלה, כהנים נכנסין לתוכה ונותנין דמיה, דברי רבי יהודה		והא תנן: [רבי יהודה]						■	ז
	כד.	שמואל כר"ש סבירא ליה								!	◇
	כד.	נכנסין ולא נותנין		דאמר: [ר"ש]						■	!
	כד:	סוף סוף לבעלים מי קהדרא? לכהנים הוא דנפקא, וכהנים משולחן גבוה קא זכו.		ורב סבר:						■	
	כד:	מאי טעמא דרב?									^
	כד:	דאמר קרא: (ויקרא כ"ז) ואם משנת היובל, ושנת היובל בכלל.								!	◇
	כד:	ושמואל?								ז	
	כד:	מי כתיב ואם בשנת היובל? משנת היובל כתיב, משנת שאחר היובל.		[שמואל]						!	
	כד:	בשלמא לרב, היינו דכתיב: אם משנת היובל (ויקרא כ"ז) ואם אחר היובל אלא לשמואל מאי אחר היובל?								ז	
	כד:	אחר אחר.								!	!
	כד:	מקדישין בין לפני היובל בין לאחר היובל, ובשנת היובל עצמה לא יקדיש, ואם הקדיש - אינה קדושה		מיתיבי:						■	ז
	כד:	אינה קדושה בגירוע, אבל קדוש ונותנין חמשים.		אמר לך רב:						!	◇
	כד:	מכלל דלפני היובל קדושה ליגאל בגירוע								ז	
	כד:	אין מקדישין ליגאל בגירוע פחות משתי שנים		והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו:						■	ז
	כד:	הא מנל? רבנן היא, ואנא דאמרי כרבי		אמר לך רב:						!	◇
	כד:	ראשון וראשון בכלל, שביעי ושביעי בכלל		דאמר: [רבי]						■	!
	כד:	הכא נמי בשנת ושנת היובל בכלל.								!	
	כד:	אי כרבי פונדיון מאי עבידתיה?								ז	
	כד:	וכי תימא לית ליה								!	
	כד:	הקדיש שתים ושלש שנים לפני היובל - רבי אומר, אומר אני: נותן סלע ופונדיון		והתנן: [רבי]						■	ז
	כד:	רבי כרבי יהודה סבירא ליה								!	◇
	כד:	שנת חמשים עולה לכאן ולכאן.		דאמר: [רבי יהודה]						■	!
	כד:	לשמואל, לימא רבי כרבנן סבירא ליה, דאי כרבי יהודה, סלע ושתי פונדיונות מיבעי ליה								ז	
	כד:	ע"כ לשמואל, רבי כרבנן סבירא ליה.								!	◇
	כד:	ולא גואלין אחר היובל פחות משנה		תא שמע:						■	ז

כד:							6		בשלמא לשמואל, לא גואלין לאחר יובל פחות משנה, אלא לרב מאי אחר יובל שנה?
כד:							!	◇	מי סברת אחר יובל ממש? מאי אחר יובל? באמצע יובל, דכל כמה דלא מליא ליה שנה לא מגרע ליה.